

แนวทางการปฏิรูปกฎหมายของต่างประเทศ

ในขณะนี้ประเทศต่าง ๆ มีการปฏิรูปกฎหมายโดยมีคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย (Law Reform Commission) มีหลายประเทศและประเทศที่เป็นสหพันธรัฐ เช่น ออสเตรเลีย แคนาดา และสหรัฐอเมริกา นั้น แต่ละรัฐก็มีคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายของตนเอง โดยมีชื่อเรียกต่าง ๆ กันไปบ้างเล็กน้อย ปัจจุบันคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย (Law Reform Commission) มีมากกว่า 60 แห่ง สำหรับในการศึกษาเรื่องรูปแบบขององค์กรและกระบวนการในการปฏิรูปกฎหมายเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมนี้ จะศึกษาแนวทางการพัฒนากฎหมายหรือการปฏิรูปกฎหมายของประเทศสิงคโปร์ ประเทศอังกฤษและประเทศแคนาดาเป็นตัวอย่างเท่านั้น

การจัดองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมายในต่างประเทศ

ระบบการเสนอร่างกฎหมาย (ที่สำคัญ) ของรัฐสมัยใหม่ทั่วโลกได้จัดให้มี "รูปแบบ" ของการจัดองค์กรและวิธีดำเนินการ โดยเฉพาะขึ้นเป็นพิเศษ เพราะแม้ว่าวิธีการร่างและการเสนอกฎหมาย (โดยส่วนราชการต่าง ๆ) ที่เป็นการแก้ไขบทกฎหมายเล็กน้อยไม่ยุ่งยากหรือเป็นเรื่องไม่สำคัญและมีผลกระทบน้อย จะยังคงปล่อยให้ไปตามระเบียบแบบแผนทางราชการที่เคยปฏิบัติกันมาได้ แต่สำหรับการร่างและการเสนอกฎหมายที่เป็นเรื่องสำคัญและมีผลกระทบต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจำนวนมากนั้น ควรต้องผ่านการดำเนินการในรูปแบบใหม่ ที่ผ่านการกลั่นกรองของ "องค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย" รวมตลอดถึงการที่จะต้องให้มีการวิเคราะห์ทั่วโลกของร่างกฎหมาย โดยทำเป็น "บันทึกรายงานวิจัยทางกฎหมาย" (Report) ที่รอบคอบเป็นลายลักษณ์อักษร มีการรับฟังความคิดเห็นจากมวลชน (Public Consultation) และมีการศึกษาเปรียบเทียบ

กฎหมาย (Comparative Study of Law) ตลอดจนการให้ข้อคิดเห็นและข้อวิเคราะห์ตามหลักวิชาการและมีลักษณะเป็นสหวิชาการ (Interdisciplinary)

การปฏิรูปกฎหมาย (Law Reform)" เป็นแนวความคิดสากลและเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ มาไม่ต่ำกว่า 30 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศในกลุ่มคอมมอนลอร์ โดยประเทศอังกฤษเป็นประเทศผู้นำในการริเริ่มตั้งหน่วยงานถาวรขึ้น โดยการตราพระราชบัญญัติ "The Law Commissions Act 1965" หน่วยงานดังกล่าวมีหน้าที่ติดตามและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการตราและการแก้ไขกฎหมายอย่างต่อเนื่อง จนในปัจจุบันนี้เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเป็นองค์กรที่มีผลสำเร็จในการปฏิรูปกฎหมาย และมีประเทศในกลุ่มคอมมอนลอร์อื่น ๆ มากกว่า 60 ประเทศ ได้จัดตั้งหน่วยงานนี้ขึ้น

การปฏิรูปกฎหมายหรือพัฒนากฎหมายในประเทศอังกฤษ

1. ความเป็นมาของ The Law Commissions Act 1965¹

ประมาณปี ค.ศ. 1930 ประเทศอังกฤษประสบปัญหาเป็นอย่างมากเกี่ยวกับการที่กฎหมายพัฒนาไม่ทันกับสภาพการณ์ในสังคมที่เปลี่ยนแปลง

¹สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, "การปฏิรูปกฎหมาย กับการพัฒนาระบบกฎหมาย," เอกสารสัมมนาเชิงวิชาการ เรื่องการปฏิรูปกฎหมายเพื่อการพัฒนา (กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532), หน้า 8.

ไปอย่างรวดเร็ว สมาคมในภาคเอกชน (The Haldane Society และ The Society of Labour Lawyers) จึงได้จัดตั้ง "คณะกรรมการปรับปรุงกฎหมาย" (Law Revision Committee) ขึ้นในปี ค.ศ. 1931 ต่อมาได้มีการจัดตั้ง "คณะกรรมการปรับปรุงกฎหมายอาญา" (Criminal Law Revision Committee) และ "คณะกรรมการว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล" (Private International Law Committee) ขึ้นตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ไรก็ดี คณะกรรมการทั้ง 3 คณะนี้ ดำเนินงานโดยไม่มีประสิทธิภาพเพราะไม่มีอำนาจสอบสวนข้อเท็จจริงและทำงานไม่เต็มเวลา

ดังนั้น ประเทศอังกฤษจึงได้มีการเสริมการทำงานวิจัยตรวจสอบข้อเท็จจริงและมติมหาชน โดยทั้งรัฐบาลและรัฐสภาต่างก็ได้ตั้ง "Royal Commissions" ขึ้นจำนวนหนึ่งตามความจำเป็น เพื่อให้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงและทำ"รายงานเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในเรื่องที่ได้รับมอบหมายไว้ "Royal Commission Reports" แต่อย่างไรก็ตาม Royal Commissions ก็ยังมีอุปสรรคในการดำเนินงานเพราะยังไม่มีอำนาจสอบสวนและเรียกเอกสารได้

การปฏิรูปกฎหมายได้ดำเนินตามแนวทางดังกล่าว จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1965 รัฐสภาได้เห็นปัญหาความไม่มีประสิทธิภาพของการปฏิรูปกฎหมายในแนวทางเดิม จึงได้ตราพระราชบัญญัติ "The Law Commissions Act 1965" ตามข้อเสนอของ Lord Gardiner จัดตั้ง "คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย" ขึ้น

2. รูปแบบขององค์กรปฏิรูปกฎหมายของประเทศอังกฤษตาม The Law Commissions Act 1965

The Law Commissions Act 1965 ได้จัดตั้ง "คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย" ขึ้น 2 คณะ คือ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายของ

อังกฤษ และคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายของสกอตแลนด์ ทั้งนี้ เพราะทั้งสองประเทศมีระบบกฎหมายที่แตกต่างกัน โดยระบบกฎหมายของสกอตแลนด์ได้รับอิทธิพลของระบบกฎหมายซีวิลลอว์ของประเทศภาคพื้นยุโรป (เช่น กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของสกอตแลนด์เป็นระบบสากลเช่นเดียวกับของฝรั่งเศส เป็นต้น) ส่วนประเทศอังกฤษเป็นระบบกฎหมายคอมมอนลอว์

2.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการ

ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายให้มีประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีก 4 คน แต่งตั้งโดย Lord Chancellor² จากผู้ทรงคุณวุฒิเหมาะสมในฐานที่ดำรงตำแหน่งตุลาการ³ หรือในฐานที่มีประสบการณ์จากการเป็นทนายความ หรืออาจารย์สอนกฎหมายในมหาวิทยาลัย ประธานกรรมการและกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละไม่เกิน 5 ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ ทั้งนี้ ตามเงื่อนไขที่ Lord Chancellor จะได้กำหนด กรรมการปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา โดยกรรมการที่ได้รับ

² Lord Chancellor เป็นผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีที่มีอำนาจทั้งในทางตุลาการ ทางการเมือง และทางบริหาร เช่น เป็นประมุขตุลาการและประธานสภาขุนนาง และมีอำนาจควบคุมคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในทางบริหารหลายกรณี

³ ผู้พิพากษา หรือผู้ดำรงตำแหน่งตุลาการในอังกฤษไม่เหมือนกับข้าราชการตุลาการในประเทศไทย เพราะอังกฤษแต่งตั้งตุลาการจากนักกฎหมายที่มีประสบการณ์ในทางกฎหมายในภาคเอกชน และก่อนที่บุคคลเหล่านี้จะได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษา บุคคลเหล่านี้จะต้องมีประสบการณ์มาแล้วอย่างกว้างขวาง เช่น เคยทำหน้าที่เป็นกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในทางบริหารมาแล้ว เป็นต้น

แต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งตุลาการยังคงดำรงตำแหน่งตุลาการต่อไปตามเดิม แต่ในระหว่างที่เป็นกรรมการปฏิรูปกฎหมายนั้นไม่ต้องปฏิบัติหน้าที่ตุลาการ⁴ (โปรดดูภาคผนวก จ.)⁵

2.2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายที่สำคัญพอสรุปได้ดังนี้⁶

1. พิจารณาบทwnกฎหมายเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและปฏิรูปกฎหมายอย่างเป็นระบบ (Systematic Development and Reform) รวมถึงถึงการประมวลกฎหมายสาขาต่าง ๆ (Codification) การยกเลิกบทบัญญัติที่มีข้อบกพร่อง ล้าสมัย ซ้ำซ้อนและขัดแย้ง ตลอดจนลดจำนวนพระราชบัญญัติที่กระจัดกระจาย และปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจดังต่อไปนี้

(ก) รับและพิจารณาข้อเสนอใด ๆ (Proposals) ที่ให้มีการปฏิรูปกฎหมาย

(ข) จัดเตรียมและเสนอ "แผนวิจัยกฎหมายสาขาต่าง ๆ" (Programmes) เพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปกฎหมายต่อ Lord Chancellor รวมทั้งมีข้อเสนอแนะว่าองค์กรใด (คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเองหรือหน่วยงานอื่นใด) ควรจะเป็นผู้รับผิดชอบโครงการดังกล่าวไปดำเนินการ

⁴ ในประเทศออสเตรเลีย กฎข้อนี้ใช้บังคับกับอาจารย์สอนกฎหมายในมหาวิทยาลัยที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้วย

⁵ "Law Commissions Act 1965", pp.1-2.

⁶ Ibid., pp.2-3.

(ค) ดำเนินการวิจัยกฎหมายตาม "แผน" ที่ได้รับความเห็นชอบตาม (ข) โดยมีข้อเสนอแนะที่แน่นอนในรูปรายงานวิจัยกฎหมายเฉพาะเรื่อง (Law Commission Report) ทั้งนี้ จะมีการยกร่างพระราชบัญญัติประกอบรายงานด้วยหรือไม่ก็ได้

(ง) จัดเตรียมแผนการศึกษาวิจัยให้ครอบคลุมการจัดรูปพระราชบัญญัติต่าง ๆ (Consolidation) และจัดเตรียมแผนปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง (Comprehensive Programmes) ตามที่ Lord Chancellor มีคำขอมา หรือยกร่างพระราชบัญญัติตาม "โครงการวิจัย" ที่หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการวิจัยและหน่วยงานนั้นได้ทำรายงานเสนอข้อมติต่อ Lord Chancellor ให้ความเห็นชอบแล้ว

(จ) ให้คำแนะนำและให้ข้อนิเทศแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องการปฏิรูปกฎหมายหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายสาขาต่าง ๆ

(ฉ) รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบกฎหมายของประเทศอื่น ๆ ที่คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของตน

2. ให้ Lord Chancellor เสนอโครงการวิจัยที่คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายจัดเตรียมซึ่ง Lord Chancellor ให้ความเห็นชอบแล้ว และเสนอข้อเสนอแนะในการปฏิรูปกฎหมายของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายต่อรัฐสภา

3. ให้คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายจัดทำ "รายงานประจำปี" (Annual Report) เสนอต่อ Lord Chancellor) ต่างหากจากรายงานวิจัยกฎหมายเฉพาะเรื่อง (Law Commission Report) และให้

Lord Chancellor เสนอ "รายงานประจำปี" ดังกล่าวต่อรัฐสภาโดยมีข้อคิดเห็นตามที่เห็นสมควร

4. ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายของอังกฤษและคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายของสกอตแลนด์ปรึกษารื้อซึ่งกันและกัน

2.3 ค่าตอบแทนและเบี้ยบำนาญของกรรมการ⁷

ค่าตอบแทนและเบี้ยบำนาญ (Pension) ของกรรมการตาม Law Commissions Act 1965 นั้น จะจ่ายให้กรรมการทั้งหลายตามกฎหมายว่าด้วยกรรมการ และกรรมการกฎหมายของสกอตแลนด์ (The Commissioners of the Law Commission and the Scottish Law Commission) และกรรมการอื่น ๆ ซึ่งเทียบเท่ากรรมการ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเกี่ยวกับสำนักงานผู้พิพากษาศาลสูง โดยอนุมัติของกระทรวงการคลัง ด้วยความเห็นชอบของ Lord Chancellor หรือรัฐมนตรีในกรณีที่ต้องอนุมัติ ในกรณีที่มีการกำหนดผู้ดำรงตำแหน่งของสำนักงานกรรมการจะมีการจ่ายเบี้ยบำนาญ (Pension) เงินส่วนแบ่ง (Allowance) หรือเงินรางวัล (Gratuity) หรือเพื่อความมุ่งหมายในการออกจากราชการหรือตาย หรือให้เงินช่วยเหลือหรือเงินทดแทน (Payments) อื่น ๆ เกี่ยวกับบทบัญญัติสำหรับเบี้ยบำนาญ เงินส่วนแบ่งหรือเงินรางวัลตามที่ได้บัญญัติไว้ เมื่อมีการดำเนินการแล้ว Lord Chancellor หรือรัฐมนตรีที่อนุมัติจะต้องนำเสนอต่อแต่ละสภาในไม่ช้าในกิจการดังกล่าว สำหรับยอดรวมเงินเดือนหรือค่าตอบแทนจะจ่ายจากเงินที่ถูกจัดหาโดยสภา ตามมาตรา 4 ของ Law Commissions Act 1965

⁷Ibid., pp.3-4 (โปรดดูภาคผนวก ก).

2.4 คณะทำงานและค่าใช้จ่าย (Staff and Expenses)⁸

Lord Chancellor อาจจะต้องตั้งเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกรรมการกฎหมาย (The Law Commission) และรัฐมนตรี (The Secretary of State) อาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกรรมการกฎหมายสกอตแลนด์ (The Scottish Law Commission) โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังในเรื่องจำนวนและเงื่อนไขการรับราชการตามมาตรา 5(1) และกระทรวงการคลังเป็นผู้ออกข้อบังคับเพื่อกำหนดระยะเวลาในการรับราชการของเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างที่มีสิทธิได้รับบำนาญการรับราชการตามมาตรา 5(2) ระเบียบข้อบังคับที่ออกภายใต้มาตรา 5(2) นี้ กระทรวงการคลังอาศัยอำนาจตามกฎหมายนี้ จะยกเลิกได้โดยมติของสภา (House of Parliament) ตามมาตรา 5(3) ส่วนค่าใช้จ่ายของกรรมการกฎหมายและกรรมการของสกอตแลนด์ (The Scottish Law Commission) รวมทั้งค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่และลูกจ้างทั้งหลายที่ได้รับแต่งตั้งจะจ่ายจากจำนวนเงินโดยรัฐสภาเป็นผู้กำหนดตามมาตรา 5(4)

การปฏิรูปกฎหมายหรือพัฒนากฎหมายในประเทศสิงคโปร์

ในการปฏิรูปกฎหมายของประเทศสิงคโปร์นั้น สิงคโปร์นั้นมีระบบกฎหมายตามแบบอย่างของ Common Law ของอังกฤษ ในสิงคโปร์การออกกฎหมายใหม่จะต้องจัดทำในรูปของร่างพระราชบัญญัติ (Bill) โดยสมาชิกสภาอาจมีข้อเสนอแนะร่างพระราชบัญญัติบางฉบับในรัฐสภา แต่ไม่สามารถแนะนำหรือแก้ไขร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน การภาษีอากร หรือความผิดเกี่ยวกับการเงินของรัฐบาล ยกเว้นโดยการสนับสนุนของประธานาธิบดี ในทาง

⁸Ibid., p.4.

ปฏิบัติร่างพระราชบัญญัตินำเสนอเข้าสู่สภาโดยรัฐมนตรีของรัฐบาลเป็นส่วนใหญ่ ในความเป็นจริงของกฎหมายเทคนิค (Law Making) เป็นเหตุผลของการตัดสินใจทางนโยบายหลังจากการพิจารณาความซ้ำซ้อนของเค้าโครงกฎหมายใหม่อันยาวนาน ต่อมาให้ความเห็นร่างฉบับกฎหมายทั้งหมด ทางทฤษฎีเทคนิคของการบัญญัติร่างฎกร่างโดย Attorney-General's Chambers รัฐมนตรีท่านใดอาจจะส่งข้อเสนอแนะมาสู่ Chambers ก่อน เพื่อร่างพระราชบัญญัติ โดยหลักการการอนุมัติของคณะรัฐมนตรีจะต้องได้รับการบรรจุในเค้าโครงกฎหมายใหม่เป็นลำดับแรก หลังจากนั้นร่างพระราชบัญญัติที่ได้รับการเตรียมต้องเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติเสนอก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติจะนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภา⁹

เป็นที่สังเกตว่าอย่างน้อยที่สุดสองวันจะเป็นการให้ข้อเสนอแนะสำหรับร่างพระราชบัญญัติในนามของรัฐบาล ในกรณีของร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกต้องใช้เวลา 4 วันในการให้ข้อสังเกตในการนำร่างพระราชบัญญัติบรรจุในระเบียบวาระของสภา ร่างพระราชบัญญัติจะพิจารณา 3 วาระก่อนที่จะผ่านสภาออกมาเป็นกฎหมาย¹⁰

จึงเห็นว่าแต่เดิม Attorney-General's Chambers ทำหน้าที่ปรึกษารัฐบาล ร่างกฎหมายที่รัฐบาลมอบหมายเพื่อให้เป็นไปตามเทคนิคและทฤษฎีซึ่งทำหน้าที่คล้ายคลึงกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาของไทย ต่อมาในปี

⁹Teuk Mohammad Radhie, "The Legislative Process in Singapore," Conference on Legal Development in ASEAN Countries, Vol. 2 (Jakarta : Published by The National Law Development Agency, 1979), p.27.

¹⁰Ibid., p. 27.

ค.ศ. 1983 สิงคโปร์มีการออกกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย (Revised Edition of the Laws Act) มีผลบังคับใช้ในวันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 1983 และได้มีการออกกฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติสภาศึกษากฎหมายสิงคโปร์ (Singapore Academy of Law Act) ในปี ค.ศ. 1988 มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 พฤศจิกายน ค.ศ. 1988 ซึ่งจะได้ศึกษากฎหมายทั้ง 2 ฉบับต่อไป

1. รูปแบบขององค์กรตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย¹¹

ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ทำการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและอนุบัญญัติซึ่งรวมถึงข้อบังคับสำนักงาน ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ เทศบัญญัติและรูปอื่นของอนุบัญญัติที่ได้ทำภายใต้กฎหมายหรืออำนาจอันถูกต้องตามกฎหมายและมีผลบังคับใช้ ซึ่งจะได้ศึกษาถึงองค์ประกอบของคณะกรรมการและอำนาจหน้าที่ต่อไป

1.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการตามมาตรา 3 สรุปได้ดังต่อไปนี้

- 1) ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงกฎหมาย

¹¹Revised Edition of The Laws Act (Chapter 275) 1983. (โปรดดูภาคผนวก ข).

2) คณะกรรมการประกอบด้วย อธิบดีอัยการ (The Attorney-General) และบุคคลอื่น ๆ อาจได้รับแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีเพื่อเตรียมและโฆษณาการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย และการแก้ไขปรับปรุงการออกกฎหมายลำดับรอง (อนุบัญญัติ) และทำรายงานการปรับปรุงนั้นให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายนี้

3) ในกรณีที่กรรมการใดก็ตามที่ได้รับแต่งตั้งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ประธานาธิบดีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาตั้งบุคคลอื่นเพื่อเป็นกรรมการหรือแทนตำแหน่งชั่วคราว เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ของกรรมการ

4) ในกรณีที่กรรมการใดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ภายใต้กฎหมายนี้ และไม่มีการแต่งตั้งกรรมการมาทำหน้าที่หรือเป็นกรรมการแทนให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

1.2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย

1) ในการเตรียมปรับปรุงแก้ไขกฎหมายกรรมการทั้งหลายจะมีอำนาจใช้ดุลพินิจ

ก. เพื่อที่จะละเว้น (Omit) ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4(1) ข้อ a ของ Revised Edition of the Laws Act ตั้งแต่ (I-VIII) ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) กฎหมายหรือส่วนของกฎหมายซึ่งได้ยกเลิกแล้วอย่างชัดเจน และกฎหมายที่มีอยู่ หรือส่วนของกฎหมายเพียงเท่าที่มีการเปลี่ยนหัวเรื่อง

(2) การยกเลิกการออกพระราชบัญญัติที่ถูกบรรจุในกฎหมาย และตารางรายชื่อของการยกเลิกการออกพระราชบัญญัติ ไม่ว่า

จะมีในกำหนดการหรือไม่

(3) บทความเบื้องต้น (All Preambles)

ที่นำไปสู่กฎหมายทั้งหลาย

(4) บทนำทั้งหมดของการออกพระราชบัญญัติ

ในกฎหมายใด หรือมาตราใด

(5) การวางเงื่อนไขการออกพระราชบัญญัติ

เมื่อกฎหมายหรือส่วนของกฎหมายมีผลบังคับใช้

(6) การแก้ไขกฎหมายหรือส่วนของกฎหมายที่

ถูกระงับจากการแก้ไขโดยกฎหมายหรือส่วนของกฎหมายที่ได้ถูกร่างโดย

กรรมการมีส่วนเกี่ยวข้อง

(7) การออกอนุมาตราทั้งหมด

(8) บางส่วนของกฎหมายซึ่งสามารถรวบรวม

เป็นกฎระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ เทศบัญญัติ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่กระทำ

ภายใต้กฎหมายหรืออำนาจหน้าที่อันถูกต้อง และมีผลทางกฎหมาย

ข. เพื่อจัดเตรียมกลุ่มและลำดับของกฎหมาย

ค. เพื่อเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงชื่อเรื่องให้ยาวหรือ

สั้นลง

ฆ. เพื่อจัดทำหรือเปลี่ยนตารางของเนื้อหา บันทึก

เพิ่มเติม หมายเหตุ และหัวเรื่องในส่วนหรือบทบัญญัติของกฎหมายใด ๆ

ง. เพื่อนำมาตรารฐานที่เหมาะสมจากกฎหมายเพื่อ

ดำเนินการในกรณี

(1) การแปลความมาตรา

(2) ส่วนการกำหนดโทษ

(3) ส่วนให้อำนาจที่จะออกกฎ ระเบียบ หรือเทศบัญญัติ ไม่ว่าจะส่วนนั้นปรากฏในกฎหมายหรือถูกบัญญัติไว้โดยกรรมการ ด้วยผลของการปฏิบัติที่ได้รับมอบอำนาจตาม ข้อ ก.(8) หรืออำนาจอื่นใดที่ได้ ปรึกษาหารือระหว่างกรรมการโดยกฎหมายนี้

จ. เพื่อผนวกกฎหมายสองฉบับ หรือมากกว่าเป็น ฉบับเดียวกัน ในฐานะที่เท่ากัน ทว่าการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเท่าที่จำเป็นในกฎหมาย ที่ได้รวบรวมและกำหนดวันที่พิจารณาว่าเหมาะสมที่สุด และรวบรวมกฎหมายที่ บัญญัติเกี่ยวข้องกันไว้ด้วยกัน

ฉ. เพื่อแยกกฎหมายเป็นกฎหมายสองฉบับ หรือ มากกว่า เพื่อทำการแก้ไขหัวเรื่องเท่าที่จำเป็น

ช. เพื่อรวบรวมกฎหมายที่แก้ไขเป็นตาราง (Schedule) จากส่วนอื่น โดยอำนาจหน้าที่ภายใต้ของอำนาจที่ให้โดยกฎหมาย

ซ. เพื่อแก้ไขข้อบังคับของกฎหมายส่วนใด และ เพื่อแก้ไขเลขมาตราของกฎหมายใด ๆ ใหม่

ฌ. เพื่อแก้ไขรูปแบบของการจัดเรียงมาตราของ กฎหมายใด โดยการสับเปลี่ยนถ้อยคำ หรือรวมกฎหมายทั้งหมดเป็นมาตราเดียว กัน หรือแยกกฎหมายเป็นสองอนุมาตราหรือมากกว่า

ญ. เพื่อแยกกฎหมายใดก็ตาม ไม่ว่าจะผนวกหรือไม่ เป็นส่วน ๆ หรือเป็นหมวดหมู่อื่น ๆ

ฎ. เพื่อรวบรวมหลักไวยากรณ์ การพิมพ์ และความ ผิดพลาดที่คล้ายกันในกฎหมาย เพื่อทำการเพิ่มเติมถ้อยคำ การละเว้น หรือการ

แก้ไข ไม่ให้มีผลต่อความหมายของกฎหมายใด

ฎ. เพื่อทำการแก้ไขในรูปแบบ เช่น ชื่อตำแหน่งที่ตั้ง กรม กอง สำนักงาน ชื่อเรื่องและอื่น ๆ อาจจำเป็นเพื่อการนำกฎหมายไปสู่การปรับปรุงแก้ไขสภาพแวดล้อมของสิงคโปร์

ฐ. เพื่อตรวจแก้คำแนะนำ

ท. เพื่อรวบรวมหรือเว้นจากกฎหมายใดก็ตาม เช่น กรณีอาจจะ เป็นเรื่องทั้งหมดที่ต้องการจะเพิ่ม เว้นจาก หรือแทนที่สำหรับบทบัญญัติของกฎหมาย ด้วยผลของการแก้ไขต่อกฎหมายนั้นโดยมีลายลักษณ์อักษร

ฑ. เพื่อลบคำ ถ้อยคำ วิธีตั้งชื่อ หรือบทบัญญัติอื่น ๆ ในกฎหมายใด ซึ่งได้หมดอายุ หรือกลายเป็นล้าสมัย รวมทั้งเกี่ยวกับการยกเลิกกฎหมายและแทนที่ ที่จำเป็น คำที่เหมาะสม ถ้อยคำ หรือบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายตามสมควร

ฒ. เพื่อเปลี่ยนแปลงกฤษฎีกาในฐานะที่เป็นกฎหมาย

ด. เพื่อกระทำการใด ๆ ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องรูปแบบและวิธีการที่จำเป็นได้ตามสมควร หรือเป็นผลต่อเนื่องจากการใช้ดุลพินิจของกรรมการทั้งหลายในอำนาจที่ได้รับมอบหมายโดยมาตรานี้ หรืออำนาจที่มีความจำเป็นเพื่อทำให้การปรับปรุงแก้ไขของกฎหมายมีความสมบูรณ์

2) การประกาศรายละเอียดกฎหมายซึ่งถูกละเว้นจากการปรับปรุงแก้ไขภายใต้บัญญัติ 1) ในข้อ ก. จะพิมพ์ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

3) สำหรับความมุ่งหมายของการเตรียมปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กรรมการทั้งหลายอาจกำหนดวันแก้ไขใหม่และการปรับปรุงแก้ไข จะเป็นการปรับปรุงใหม่

นอกจากนั้นกรรมการทั้งหลายจะละเว้นจากการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายในฐานะที่เป็นกฎหมายเฉพาะ ซึ่งระบุโดยประธานาธิบดีอย่างชัดเจนในราชกิจจานุเบกษา หากมีการขัดแย้งใด ๆ ในกฎหมายฉบับนี้ กฎหมายหรือส่วนใดของมาตรา หรือหมวดหมู่อื่นของกฎหมายนั้น ยังคงมีผลบังคับใช้จนกระทั่ง ได้ยกเลิกอย่างชัดแจ้ง และคณะกรรมการได้พิจารณาเห็นว่าในการเตรียมปรับปรุงแก้ไขกฎหมายควรมีการละเว้น การแก้ไขหรือเพิ่มเติม นอกจากอำนาจตามมาตรา 4 แล้ว ให้รวบรวมและเสนอต่อรัฐสภาในรูปกฎหมายฉบับเดียวหรือหลายฉบับเมื่อมีการแก้ไขแล้วเสร็จ คณะกรรมการจะต้องส่งสำเนาการแก้ไขทั้งหลายผ่านประธานาธิบดี โดยประธานาธิบดีจะกำหนดวันมีผลใช้บังคับและประกาศในราชกิจจานุเบกษา จากนั้นการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายจะถูกประกาศและแถลงต่อรัฐสภาในไม่ช้าหลังจากประกาศของคำสั่งให้กฎหมายมีผลบังคับใช้ในวันใด จะไม่มีผลเสียต่อศาลและผลประโยชน์โดยรวม

การปรับปรุงแก้ไขจะรวมถึงรัฐธรรมนูญกฎหมายทั้งหลายที่ยังไม่ถูกยกเลิก โดยได้ออกพระราชบัญญัติก่อน วันที่ 31 ธันวาคม 1985 และกฎหมายอื่น ๆ ที่ได้ออกพระราชบัญญัติหลังจากวันนั้น ตามที่กรรมการทั้งหลายอาจเห็นควร เพื่อรวบรวมไว้ ตามกฎหมายพระราชบัญญัติ Revised Edition of the Laws Act ยังกำหนดให้มีการจัดรูปแบบของการพิมพ์เป็นหนังสือ รวมถึงการจัดทำการปรับปรุงประจำปีของการแก้ไขกฎหมาย ซึ่งการปรับปรุงแก้ไขนี้จะรวมถึงอนุบัญญัติด้วย โดยที่กฎหมายจะบัญญัติการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ คล้ายคลึงกับการปรับปรุงกฎหมายที่กล่าวมาข้างต้น

2. รูปแบบขององค์กรตามพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาศึกษากฎหมายสิงคโปร์ (Singapore Academy of Law Act)¹²

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาศึกษากฎหมายสิงคโปร์นี้ได้บัญญัติให้มีการจัดตั้งหน่วยงาน เรียกว่า "สภาศึกษากฎหมายสิงคโปร์" ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีการสืบทอดอำนาจหน้าที่ตามกันมา โดยมีอำนาจฟ้องร้องและถูกฟ้องร้องในฐานะชื่อหน่วยงาน หน่วยงานจึงมีฐานะเป็นนิติบุคคล การได้มาและจำหน่ายทรัพย์สินทั้งที่เคลื่อนย้ายได้และไม่ได้ และกระทำการอื่น ๆ ก็ได้ ตามที่หน่วยงานอาจกระทำได้ตามกฎหมาย โดยมีสภาสูง (Senate) ของสภาศึกษากฎหมาย (Academy) ที่ได้ถูกก่อตั้งขึ้นเพื่อบริหารราชการ และทรัพย์สินของสภาศึกษากฎหมาย ซึ่งจะได้ทำการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

2.1 องค์ประกอบและอำนาจของสภาสูง (Senate) จะมีดังต่อไปนี้

1) ในการบริหารราชการและทรัพย์สินของสภาศึกษากฎหมายจะขึ้นอยู่กับสภาสูง ซึ่งเกี่ยวข้องกับ

ก. หัวหน้าผู้พิพากษา อธิบดีศาล

ข. ผู้พิพากษาของศาลฎีกา และบุคคลผู้เป็นเจ้าของหน้าที่ของสำนักผู้พิพากษาของศาลสูงมาตั้งแต่ 1 มกราคม 1980 แต่ไม่น้อยกว่า 2 ปี

¹²Singapore Academy of Law Act (Chapter 294A) 1988

ค. อธิบดีอัยการ (Attorney-General) และบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ของสำนัก Attorney-General ตั้งแต่ 1 มกราคม 1980 แต่เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี

ฆ. นายกสมาคมกฎหมาย

ง. คณบดีของคณะนิติศาสตร์ และบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่สำนักคณบดีของคณะนิติศาสตร์ ตั้งแต่ 1 มกราคม 1980 แต่ไม่น้อยกว่า 1 เทอม และ

จ. บุคคลอื่น ๆ อีก 9 คน ผู้ซึ่งถูกเสนอชื่อ โดยอธิบดีศาลหลังจากปรึกษากับอธิบดีอัยการ (Attorney-General) นายกสมาคมกฎหมาย และคณบดีของคณะนิติศาสตร์

2) บุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกของสภาสูงจะต้องดำเนินการตามข้อ จ. และต้องเป็นสมาชิกสภาศึกษากฎหมาย รวมทั้งเป็นพลเมืองของสิงคโปร์

3) บุคคลใดก็ตามที่ถูกเสนอชื่อเป็นสมาชิกของสภาสูงต้องดำเนินการตามข้อ จ. จะดำรงตำแหน่งอยู่ในวาระ 2 ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้เมื่อครบวาระ

4) บุคคลใดก็ตามแล้วแต่ที่ถูกปลดจากตำแหน่งผู้พิพากษาศาลสูงโดยคำแนะนำของลูกขุน (A Tribunal) ที่ได้รับแต่งตั้งภายใต้มาตรา 98 (4) ของกฎหมายรัฐธรรมนูญจะต้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาสูง และถ้าบุคคลใดก็ตามที่ถูกปลดจากตำแหน่งสมาชิกสภาสูงจะต้องพ้นจากตำแหน่งผู้พิพากษาศาลสูงด้วย

5) อธิบดีศาลจะดำรงตำแหน่งประธานสภาศึกษากฎหมาย

สภาสูงอาจจะแต่งตั้งจากบรรดาสมาชิกเป็นรองประธานของสภาศึกษากฎหมายตามแต่จะเห็นสมควร ซึ่งประธานอาจแบ่งหน้าที่ให้กับรองประธานปฏิบัติแทน หากประธานไม่อยู่รองประธานคนใดคนหนึ่งจะต้องเป็นประธานในการประชุมของสภาสูง

6) สภาสูงสามารถใช้อำนาจทั้งหมดของสภาศึกษากฎหมายตามแต่จะเห็นสมควร ในฐานะเป็นผู้แทนของสภาศึกษากฎหมาย สภาสูงอาจยอมรับเงิน รางวัล การกำหนดเกี่ยวกับพันธียกรรมหรือว่าในกรณีสินทรัพย์และเงินเพื่อช่วยเหลือสภาวะการเงินของสภาศึกษากฎหมายในสภาพเงื่อนไขที่สภาสูงอาจตกลงใจได้

7) สภาศึกษากฎหมายอาจจ้างเจ้าหน้าที่จำนวนหนึ่งตามที่สภาสูงเห็นสมควร โดยสภาสูงจะเป็นผู้กำหนดหน้าที่และเงินเดือน

8) สภาสูงจะประชุมตามความจำเป็น โดยมีองค์ประชุมจำนวน 12 คน สำหรับการเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจใด ๆ ปัญหาที่ยกขึ้นพิจารณาโดยที่ประชุมจะได้รับการตัดสินใจโดยมติเสียงส่วนใหญ่ของสมาชิกที่ประชุม

9) สภาสูงอาจแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใดชุดหนึ่งหรือหลายชุดเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป หรือเฉพาะ ซึ่งในความเห็นของสภาสูงคิดว่าจะก่อให้เกิดผลดีกว่าให้คณะกรรมการชุดใดชุดหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการ และสภาสูงอาจมอบหมายอำนาจให้กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งนั้น โดยมีข้อจำกัดหรือปราศจากข้อจำกัด หรือสภาพเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควร และยังเป็นกรมอบหมายให้ดำเนินการมอบหมายตามหน้าที่ใด ๆ ที่สภาสูงสามารถกระทำได้

10) จำนวนวันและวาระหน้าที่ของสมาชิกของคณะกรรมการและคณะกรรมการที่ถูกต้องรวมทั้งสมาชิกอื่น ๆ จะถูกกำหนดโดยสภาสูงตามความจำเป็นเพื่อองค์ประชุม

11) คณะกรรมการหรือคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้ง จะรวมถึงบุคคลผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาสูง แต่จะต้องเป็นสมาชิกของสภาศึกษากฎหมาย

12) คณะกรรมการหรือคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง จะมีผู้ช่วยที่กำลังฝึกทนาย และที่ปรึกษา ซึ่งมีเวลาฝึกงานมาแล้วในสำนักงาน กฎหมายไม่น้อยกว่า 7 ปี หรือทำงานสำนักงานเจ้าหน้าที่กฎหมาย หรือทั้งสองอย่างรวมกันได้ 7 ปี เป็นผู้ได้รับการเสนอโดยสภาของสมาคมกฎหมาย

2.2 องค์ประกอบสมาชิกของสภาศึกษากฎหมาย ประกอบด้วย

1) สภากฎหมายจะประกอบด้วยประเภทสมาชิก 4 ประเภท คือ สมาชิกสมาคม (Fellows) สมาชิกกิตติมศักดิ์ สมาชิกสามัญ และภาคีสมาชิกและจะเป็นผู้ได้รับสิทธิใช้ห้องสมุด เอกสารหลักฐานอื่น ๆ ของสภาศึกษากฎหมายภายใต้เวลาและเงื่อนไขที่กำหนดโดยสภาสูง การให้สิทธิพิเศษนี้ขึ้นอยู่กับการหารือของสภาสูง ซึ่งสภาสูงอาจจะเข้มงวดในการใช้ ให้ความสะดวกหรือการอนุญาตเพื่อประเภทของสมาชิกสภาศึกษากฎหมายประเภทใด ๆ สิทธิและสิทธิพิเศษจะโอนหรือเปลี่ยนแปลงไม่ได้ สิทธิดังกล่าวจะสิ้นสุดลงเมื่อสมาชิกของสถาบันสภาสูงหรือสภาศึกษากฎหมายได้สิ้นสุดเมื่อตาย ลาออก และกรณีอื่น ๆ

2) สมาชิกของสภากฎหมาย (The Fellows of the Academy) จะประกอบด้วย อธิบดีศาล ผู้พิพากษาศาลฎีกา อธิบดีอัยการ ประธานสมาคมกฎหมาย คณบดีคณะนิติศาสตร์ สมาชิกกิตติมศักดิ์ และภาคีสมาชิกผู้ได้รับเลือกโดยสภาสูง ในฐานะสมาชิกตลอดชีพ หรือในช่วงระยะเวลาตามแต่สภาจะพิจารณาในกรณีที่เหมาะสม และสมาชิกผู้ได้รับแต่งตั้งในฐานะทนายอาวุโส ภายใต้กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกฎหมาย

3) สภาสูงอาจเลือกบุคคลเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของสภา

ศึกษากฎหมายตามที่สภาสูง เห็นสมควร ไม่ว่าจะตลอดชีพหรือสำหรับระยะเวลาตามที่ สภาสูง จะพิจารณาในกรณี que เห็นสมควร

4) สภาสูง จะอนุมัติหรือแต่งตั้งบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้ เป็น Advocate และ Solicitor ไม่ว่าจะ มีใบประกาศนียบัตรฝึกงานตาม กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกฎหมายหรือไม่ก็ตาม หรือเป็นนิติกรเป็นสมาชิกสามัญของ สภาศึกษากฎหมาย เว้นแต่จะขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามมาตรา 16 (ดูใน ข้อ 6) หรือสมาชิกภาพสิ้นสุดตามมาตรา 18 (ดูข้อ 11)

5) สภาสูงอาจเลือกบุคคลผู้ซึ่งอาจจะให้ประโยชน์หรือ สามารถสนับสนุนช่วยเหลือในงานของสภาศึกษากฎหมายเป็นภาคีสมาชิก

6) การตัดสิทธิ์สำหรับการเป็นสมาชิกของสภาศึกษา กฎหมายในกรณีที่ไม่มีคุณสมบัติหรือสมาชิกจะสิ้นสุดในกรณีต่อไปนี้

- ก. ได้ขาดการการลงทะ เบียน
- ข. เป็นเจ้าหน้าที่ทางกฎหมายซึ่งถูกไล่ออกจาก สำนักงานบริการกฎหมาย (Singapore Legal Service) ของสิงคโปร์ใน ความประพฤติดีในฐานะวิชาชีพ
- ค. เป็นสมาชิกของคณะ นิติศาสตร์ได้ถูกไล่ออกจาก คณะสำหรับความประพฤติดีในการละทิ้งหน้าที่
- ฅ. ได้กระทำความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงและ ทุจริต
- ง. เป็นหรือกลายเป็นบุคคลวิกลจริต
- จ. เป็นบุคคลล้มละลายที่ศาลสั่ง หรือได้รับคำสั่งล้ม ละลายที่อยู่ในการบังคับคดี
- ฉ. ได้เข้าไปประนอมหนี้กับเจ้าหนี้หรือกระทำการ จัดการเพื่อผลประโยชน์ของเจ้าหนี้

- 7) สภาสูงจะเป็นผู้ตัดสินในที่สุดเมื่อมีปัญหาว่าบุคคลใด
ได้สิ้นสุดการเป็นสมาชิก
- 8) ด้วยเหตุที่สมาชิกของสภาศึกษากฎหมายถูกพักตำแหน่ง
ในการปฏิบัติหน้าที่ Advocate และ Solicitor สำหรับระยะเวลาใดของ
สมาชิกภาพจะถือว่าถูกพักสมาชิกภาพตลอดระยะเวลาที่ถูกพักตำแหน่ง
- 9) หากสมาชิกที่เป็น Advocate และ Solicitor
ได้ขาดการลงทะเบียนและจะเป็นสมาชิกสภาศึกษากฎหมายได้โดยการลงทะเบียน
ใหม่ แต่จะไม่กระทบต่อสิทธิของสภาสูงที่จะสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกภายใต้
มาตรา 18 (ดูข้อ 11)
- 10) สมาชิกทุกคนจะต้องจ่ายค่าสมาชิกสภาศึกษากฎหมาย
ประจำปีเป็นจำนวนที่ถูกกำหนดโดยสภาสูงเป็นครั้งคราว ซึ่งจะเป็นค่าธรรมเนียม
และสามารถจ่ายในวันถูกแต่งตั้ง โดยสภาสูง ในจำนวนค่าธรรมเนียมรายปีที่
กำหนดคงที่นั้นสภาสูงมีอิสระที่จะแบ่งแยกจำนวนสมาชิกเป็นแต่ละลำดับชั้น และ
สมาชิกต่างประเภทจะจ่ายแตกต่างกันตามที่สภาสูงจะเห็นสมควร ถ้าสมาชิกใดไม่
จ่ายค่าสมาชิกรายปีภายใน 30 วัน เมื่อถึงกำหนดเขาจะต้องจ่ายค่าปรับใน
อัตราที่กำหนดโดยสภาสูง และสภาสูงจะวินิจฉัยยกเว้นการจ่ายค่าสมาชิกแก่สมาชิก
คนใดของสภาศึกษากฎหมายก็ได้
- 11) สภาสูงอาจลงมติให้สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดถ้า
ได้กระทำให้เกิดในความประหฤติ ซึ่งในความคิดของสภาสูงเห็นว่าไม่เหมาะที่จะเป็น
สมาชิกหรืออาจนำสภาศึกษากฎหมายไปสู่ความเสื่อมเสีย และการสิ้นสุดสมาชิกภาพ
จะไม่อาจกระทำได้ถ้าปราศจากการให้โอกาสสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้ให้คำอธิบาย
เป็นลายลักษณ์อักษร

2.3 อำนาจหน้าที่ของสภาศึกษากฎหมายของสิงคโปร์

ในการศึกษาอำนาจหน้าที่ของสภาศึกษากฎหมายนี้สามารถแบ่งเป็นหน้าที่โดยตรงและหน้าที่ที่อาจมี เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ที่สมความมุ่งหมายจะมีดังต่อไปนี้

1) หน้าที่ของสภาศึกษากฎหมายโดยตรงจะมีดังต่อไปนี้

- ก. เพื่อส่งเสริมและรักษามาตรฐานที่สูง การปฏิบัติและการเรียนของวิชาชีพกฎหมายในสิงคโปร์
- ข. เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าเผยแพร่ความรู้กฎหมาย ระบบกฎหมาย ส่งเสริมวิจัย และทุนการศึกษา
- ค. เพื่อให้การศึกษากฎหมายอย่างต่อเนื่องสำหรับสมาชิกสภาศึกษากฎหมาย
- ฆ. จัดการฝึกอบรมกฎหมายและการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติวิชาชีพกฎหมาย
- ง. พิจารณาข้อเสนอและข้อแนะนำโดยสมาคมกฎหมายและคณะกรรมการศึกษากฎหมายในเรื่อง เนื้อหาสาระซึ่งถูกอ้างถึง
- จ. อ้างถึงข้อเสนอเกี่ยวกับสมาคมกฎหมายหรือคณะกรรมการศึกษากฎหมาย และการเสนอแนะในเรื่อง เนื้อหาซึ่งในความคิดของสภาสูงต้องการนำมาพิจารณาโดยสมาคมกฎหมายและคณะกรรมการศึกษากฎหมาย
- ฉ. ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีและกิจกรรมระหว่างสังคม ระหว่างมวลสมาชิก และระหว่างสมาชิกด้วยกัน นักศึกษากฎหมายและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการบริหารกฎหมายตลอดทั้งศาลยุติธรรมในสิงคโปร์

2) สภาศึกษากฎหมายสิงคโปร์อาจจะมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ที่สมความมุ่งหมาย

- ก. ให้อำนวยการความสะดวกในการฝึกอบรมและการศึกษาสำหรับบุคคลทั้งหลายที่กำลังปฏิบัติ และกำลังตั้งใจปฏิบัติในวิชาชีพกฎหมาย
- ข. จัดตั้งห้องสมุดและห้องพักผ่อนสำหรับสมาชิก
- ค. ให้เงินรางวัล ทุนการศึกษา จัดตั้งและสนับสนุนเขตเงินทุนบรรยายในสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับวิชาการศึกษา ความสัมพันธ์เกี่ยวกับกฎหมาย
- ง. กระจายสมาชิกวิทยาลัยในการอบรมของนักศึกษาและนักกฎหมายรุ่นเยาว์ โดยเสนอองค์การ บรรยาย พูด และทำการฝึกหัด
- จ. อำนวยการความสะดวกสำหรับกิจกรรมระหว่างสังคม ระหว่างสมาชิก และระหว่างสมาชิกกับนักศึกษากฎหมาย
- ฉ. ซื้อหรือเช่าที่ดินหรืออาคารสำหรับความเป็นเพื่อประโยชน์ของสภาศึกษากฎหมาย
- ช. ขาย บล๊อค เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำนองที่ดินหรืออาคารใดด้วยเหตุที่อาจเห็นว่าได้เปรียบที่สุด
- ซ. ได้รับเงินช่วยจากรัฐบาล เงินบริจาคหรือของขวัญจากสมาคมกฎหมายหรือแหล่งใด ๆ
- ฅ. กู้ยืมเงินโดยการเบิกเงินบัญชีจากธนาคารหรืออื่น ๆ สำหรับเพื่อวัตถุประสงค์ของสภาศึกษากฎหมายโดยความเห็นชอบของสภาสูงเป็นบางครั้งบางคราว
- ฉ. อำนวยการทางกฎหมายในการลงทุนใด ๆ ในเงินทุนของสภาศึกษากฎหมายที่ไม่ต้องการมีความเร่งด่วน สำหรับการลงทุนของเงินกองทุนทรัสต์ และ
- ค. ทำการอื่น ๆ ซึ่งเป็นปกติหรือปฏิบัติเพื่อบรรลุหน้าที่ของสภาศึกษากฎหมาย

การปฏิรูปกฎหมายหรือพัฒนากฎหมายในประเทศแคนาดา

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายของประเทศแคนาดาได้ก่อตั้งขึ้นโดยกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย (The Law Reform Commission Act 1971) ซึ่งมีผลบังคับใช้ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1971 เพื่อทำการศึกษาค้นคว้าและควบคุมการทบทวนกฎหมายรัฐบาลกลาง (Federal Law) ของแคนาดา โดยมีความมุ่งหมายที่จะจัดทำข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงแก้ไข การทำกฎหมายให้ทันสมัยและการปฏิรูปกฎหมาย โดยมีวัตถุประสงค์ คือ การเปลี่ยนแปลงพัฒนาวิธีการและแนวความคิดใหม่ ๆ ของกฎหมาย ในการสนองตอบเพื่อการเปลี่ยนแปลงความต้องการของสังคมใหม่ชาวแคนาดาและบรรดาสมาชิก คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีอำนาจที่ได้รับมอบหมายเฉพาะ เพื่อทำการปฏิรูปกฎหมายเสนอแนะ ซึ่งสะท้อนแนวความคิดในลักษณะพิเศษและสถาบันของกฎหมาย (Common Law) และระบบกฎหมายของแคนาดา คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายจัดเตรียมแผนงานโครงการทั้งหลายเพื่อเสนอขออนุมัติจากรัฐมนตรียุติธรรมเพื่อทำการศึกษาสาขากฎหมายเฉพาะ หรือสาขาต่าง ๆ ของกฎหมาย

1. รูปแบบขององค์กรตามพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย (The Law Reform Commission Act 1971)¹³

ในการพัฒนากฎหมายหรือปฏิรูปกฎหมายในประเทศแคนาดาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย สามารถแบ่งการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

¹³The Law Reform Commission Act 1971. (โปรดดูภาคผนวก ง).

1.1 องค์ประกอบของคณะกรรมการตาม The Law Reform Commission Act 1971 มีดังต่อไปนี้

1) คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายของแคนาดาประกอบด้วย ประธาน รองประธาน และสมาชิกอื่น ๆ อีก 3 คน ได้รับแต่งตั้งโดยข้าหลวงในสภา (The Governor in Council) โดยการรับรองของคณะรัฐมนตรี

2) ประธาน รองประธาน และสมาชิกอื่น ๆ แต่ละคน ของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายจะถูกแต่งตั้งเป็นเวลา 1 เทอม แต่ไม่เกิน 7 ปี

3) สมาชิกของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีสิทธิ์เข้ารับ เลือกแต่งตั้งใหม่ได้อีกตามความสามารถ

4) ประธาน รองประธาน และอย่างน้อยสมาชิกอื่นอีก 1 คน ของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายจะถูกแต่งตั้งจากบุคคลในประเภทที่ได้รับ เงินเดือนหรือเงินปี เบี้ยหวัด (Annuity) ภายใต้กฎหมายว่าด้วยตุลาการหรือ เนติบัณฑิต (Barristers) หรือทนาย (Advocates) ซึ่งดำรงตำแหน่งอาชีพ ทางทนายไม่น้อยกว่า 10 ปี ในมลรัฐต่าง ๆ (Provinces) และประธานหรือ รองประธาน และอย่างน้อยสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิ 1 คน จะแต่งตั้งจากผู้พิพากษา ศาลสูงควีเบค (The Superior Court of Quebec) หรือสมาชิกจากผู้มี อาชีพทางทนายความของมลรัฐ (Province) นั้น

5) สมาชิกแต่ละคนของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายใน ระหว่างดำรงตำแหน่งหน้าที่มีความประพฤติดี แต่อาจถูกโยกย้ายตำแหน่งได้ใน บางกรณี คือ

ก. ในกรณีของบุคคลที่ได้รับเงินเดือนภายใต้ กฎหมายว่าด้วยตุลาการโดยข้าหลวงใหญ่ (The Governor General) เสนอ

ต่อสภาสูง (The Senate) และสภาผู้แทนราษฎร (House of Commons)

ข. ในกรณีอื่น ๆ โดยข้าหลวงในสภา (The Governor in Council)

6) ประธาน รองประธาน และสมาชิกอื่นแต่ละคนของ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายจะต้องอุทิศเวลาทั้งหมดเพื่อปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ กฎหมายนี้

1.2 ค่าตอบแทน (Remuneration)

ค่าตอบแทนของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย มีดังต่อไปนี้

1) สมาชิกแต่ละคนของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายจะ ได้รับเงินเดือนเป็นจำนวนคงที่ ซึ่งกำหนดโดยข้าหลวงในสภา ยกเว้นในกรณีของ บุคคลที่ได้รับเงินเดือนภายใต้กฎหมายว่าด้วยตุลาการ

2) สมาชิกแต่ละคนของคณะกรรมการจะได้รับสิทธิ์ในค่า เดินทางและค่าใช้จ่ายดำรงชีพที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้กฎหมายนี้ใน จำนวนที่คงที่ โดยระเบียบของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

1.3 องค์กรและเจ้าหน้าที่ (Staff)

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายจะมีการจัดองค์กรและ เจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1) ประธานคณะกรรมการเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาการบริหารของคณะกรรมการและได้อำนวยการตรวจตรา รวมทั้งสั่งการโดยตรงใน

งานและเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการ และประธานคณะกรรมการจะทำหน้าที่เป็นประธานในการประชุมของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

2) ในกรณีที่ประธานไม่ได้มาร่วมประชุมด้วย หรือไม่ สามารถปฏิบัติหน้าที่ หรือตำแหน่งประธานว่างอยู่ให้รองประธานของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีอำนาจหน้าที่ทั้งหมดซึ่ง เป็นอำนาจหน้าที่ของประธานภายใต้กฎหมายนี้

3) เลขานุการของคณะกรรมการ เจ้าหน้าที่อื่น ๆ และลูกจ้างเท่าที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานจะถูกแต่งตั้งในสถานะที่ตรงกันกับกฎหมายว่าด้วยการจ้างงานบริการสาธารณะ (The Public Service Employment Act)

4) คณะกรรมการอาจจ้างบุคคลทำงานชั่วคราวสำหรับโครงการที่มีเทคนิค ความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษ ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานของคณะกรรมการเพื่อแนะนำและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ภายใต้กฎหมายนี้ โดยมีค่าตอบแทนเป็นจำนวนเงินแน่นอน และการจ่ายค่าตอบแทนของบุคคลต่าง ๆ เหล่านี้จะรับรองความถูกต้องโดยรัฐมนตรี

5) สมาชิกอื่น ๆ ของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและบุคคลที่ได้รับแต่งตั้ง เป็นเลขานุการและลูกจ้างจะเป็นข้าราชการพลเรือน (The Public Service) ซึ่งจะอยู่ใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการเกษียณอายุของข้าราชการ (The Public Service Superannuation Act) กฎหมายว่าด้วยค่าชดเชยลูกจ้างของรัฐบาล (The Government Employees Compensation Act) และระเบียบข้อบังคับที่ออกภายใต้มาตรา 9 ของกฎหมายว่าด้วยการบิน (The Aeronautics Act) ยกเว้นในกรณีของสมาชิกของคณะกรรมการที่ได้รับเงินเดือนภายใต้กฎหมายว่าด้วยตุลาการและสมาชิกอื่นใดที่แต่งตั้งโดยข้าหลวงในสภาโดยตรง

1.4 การประชุม (Meeting)

ในการประชุมของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย มีดังต่อไปนี้

1) คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายจะประชุมอย่างน้อย 6 ครั้ง ในแต่ละปี

2) สมาชิก 3 คนของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ประกอบกันเป็นองค์ประชุมของคณะกรรมการ

3) คณะกรรมการอาจออกกระเบียบข้อบังคับ

ก. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียกประชุมของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

ข. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจที่ประชุมของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย และในการก่อตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ ของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย การมอบอำนาจหน้าที่แก่คณะกรรมการชุดใด ๆ รวมทั้งการกำหนดองค์ประชุม

ค. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและการดำรงชีพที่ต้องจ่ายให้สมาชิกของคณะกรรมการแต่ละกระเบียบข้อบังคับนี้ยังไม่มียกเว้นใช้บังคับจนกว่าจะอนุมัติโดยรัฐมนตรี

1.5 วัตถุประสงค์ของคณะกรรมการ

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาควบคุมการทบทวนระเบียบหลักเกณฑ์ของกฎหมายอย่างต่อเนื่อง ประกอบเป็นกฎหมายของแคนาดาเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ทันสมัยและปฏิรูปโดยไม่มีการจำกัดหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อเอาข้อาคัดเคลื่อนและผิดหลักเกณฑ์ในกฎหมายออก
- 2) ท้าการไต่ตรองโดยเฉพาะในแนวความคิด สถาบันกฎหมายของ Common Law ระบบกฎหมายแห่งในแคนาดา ขจัดความแตกต่างข้อขัดแย้งในการแสดงความหมาย ความจำนงที่เกิดขึ้นในแนวความคิดและสถาบัน
- 3) ท้าการยกเลิกกฎหมายที่ล้าสมัย
- 4) พัฒนาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อแนวความคิดใหม่ของกฎหมายในการสนองตอบความเปลี่ยนแปลงของสังคมแคนาดาและสมาชิกแต่ละคน

1.6 อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย จึงให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1) รับและตัดสินข้อเสนอใดสำหรับการปฏิรูปกฎหมาย ซึ่งอาจได้ทำหรือเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการโดยสมาคมหรือบุคคลใด

2) อาจารย์เริ่มและปฏิบัติการศึกษา วิจัยธรรมชาติของ กฎหมายให้ลู่วง ไปตามที่คณะกรรมการเห็นว่ามีความจำเป็น รวมทั้งศึกษาวิจัย เกี่ยวกับกฎหมาย ระบบกฎหมาย และสถาบันที่เกี่ยวข้องกับอำนาจตัดสินใจอื่น ๆ ในแคนาดาและที่อื่น

3) ทำการตระเตรียมและเสนอต่อรัฐมนตรีในรายละเอียดของแผนงานสำหรับศึกษากฎหมายเฉพาะหรือสาขาต่าง ๆ ของกฎหมาย โดยมุ่งหมายที่จะทำการสนับสนุนให้มีการแก้ไขให้ถูกต้องทันสมัย รวมทั้งงบประมาณ และเวลาที่จะใช้ในการศึกษา

4) จัดการศึกษากฎหมายเฉพาะหรือสาขาต่าง ๆ ของ กฎหมาย และได้มีการสนับสนุนให้มีการปฏิรูปแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยตาม แผนงานในการศึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว

5) จัดทำเรื่อง เอกสารวิจัย ศึกษาเหตุผล และทำการ เสนอแนะต่อทบวง กรม (Departments) ทั้งหลาย คณะกรรมการและตัวแทน ของรัฐบาลแคนาดาที่ได้เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปแก้ไขกฎหมายให้ทันสมัยด้วยความ เห็นพ้องของรัฐมนตรี

6) ดำเนินการศึกษาแผนงานใด ๆ ตามที่รัฐมนตรีร้องขอ ซึ่งในความคิดของรัฐมนตรีเห็นว่า จะเป็นประโยชน์ของส่วนรวม

7) คณะกรรมการอาจได้ร่ตรงด้วยตัวเองและโดย ความเห็นพ้องของรัฐมนตรีที่จะยอมรับรายละเอียดการศึกษาโครงการร่วมของ คณะกรรมการอื่น ๆ ผู้แทนหรือสมาคมในแคนาดา โดยอาจเข้าไปผูกพันในสัญญา นั้น ตามที่คณะกรรมการลงความเห็นว่าเป็นสำหรับการดำเนินการของแผนงาน ร่วมใดให้ลู่วงไป

8) เมื่อเห็นว่าเหมาะสมคณะกรรมการจะใช้ประโยชน์จากสารสนเทศ คำแนะนำทางด้านเทคนิคและอื่น ๆ จากหน่วยงานต่าง ๆ ของแคนาดา และหน่วยงานต่าง ๆ ดังกล่าวจะต้องจัดหาสารสนเทศ คำแนะนำและความช่วยเหลือที่มีอยู่ ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ

1.7 การเสนอแนะ (Recommendation)

ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้กำหนดขั้นตอนในการเสนอแนะไว้ดังนี้

1) คณะกรรมการจะปรึกษากับรัฐมนตรีโดยความเห็นร่วมกันของสมาชิก เช่น ผู้พิพากษา ทนายความ สถาบันต่าง ๆ และบุคคลอื่น ๆ เพื่อเข้าร่วมในการสอนหรือวิจัยกฎหมายและประโยชน์ได้เสียของสมาคม บุคคลต่าง ๆ รวมทั้งสมาชิกและสาธารณชน ซึ่งจะกระทบกระเทือนจากการเสนอแนะของคณะกรรมการนั้น คณะกรรมการอาจดำเนินการอภิปราย สืบรวจ ตรวจสอบ และรับฟัง ไม่ว่าในที่สาธารณะหรือที่อื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อให้เกิดผลในการประชุมปรึกษาหารือ เพื่อทำการเสนอแนะสำหรับการแก้ไข ปรับปรุงปฏิรูปกฎหมายให้ทันสมัย

2) คณะกรรมการจะทำการเตรียมรายงานและเสนอต่อรัฐมนตรีในผลของการศึกษาตามแผนงานที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี โดยจัดเตรียมข้อเสนอแนะจากการศึกษาในรูปแบบที่คณะกรรมการมีความเห็นว่าเป็นเหมาะสมที่สุด เพื่อสะดวกในการอธิบายและสร้างความเข้าใจในข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

1.8 การรายงานประจำปีต่อรัฐมนตรี

ในแต่ละปีคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายจะเตรียมรายงานสรุปการดำเนินงานปีที่ผ่านมาของคณะกรรมการและเสนอต่อรัฐมนตรี โดยมีสาระข่าวสารจากการศึกษาดำเนินงานของคณะกรรมการตามที่รัฐมนตรีร้องขอ

1.9 การรายงานต่อรัฐสภา

รัฐมนตรีจะต้องรายงานต่อรัฐสภาในกรณีที่ได้อนุมัติแผนงานการศึกษาที่ได้เตรียมโดยคณะกรรมการตามที่รัฐมนตรีขอให้ศึกษาตามมาตรา 12 กรณีการรับรายงานแต่ละฉบับของคณะกรรมการที่เสนอต่อรัฐมนตรีในผลของการศึกษาวิจัยซึ่งคณะกรรมการได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ และในกรณีที่ได้รับรายงานประจำปีของคณะกรรมการที่ได้เสนอต่อรัฐมนตรีภายใต้มาตรา 17 ภายใน 15 วัน แต่ถ้ารัฐสภาไม่ได้มีการประชุมภายในเวลาดังกล่าว เมื่อมีการประชุมจะต้องทำสำเนาความเห็นหรือรายงานก่อนที่จะเสนอรัฐสภา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย